Biblioteca municipală
Tîrgu-Mureș

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

Sportul

ZIAR AL CONSILIULUI NATIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

ANUL XXVIII — Nr. 7166 | 4 PAGINI 30 BANI | Marți 5 septembrie 1972

ASTĂZI, PE PROGRAMUL JOCURILOR OLIMPICE

START ÎN PROBELE DE CAIAC-CANOE

Sportivii români, printre favoriți

(Citiți în pagina a II-a amănunte asupra întrecerilor)

ANGAJAMENTE SPORITE ÎN ÎNTÎMPINAREA CELEI DE A 25-a ANIVERSĂRI A PROCLAMĂRII REPUBLICII

30 DECEMBRIE 1947-1972

A fiat sub semnul puternicului imbold al documentelor Conferinței Naționale a partidului, al mărețului program pe care l-a elaborat înaltul forum al comuniștilor, întregul nostru popor își încordează eforturile, nu numai pentru a menține, dar pentru a accelera ritmul ridicat ce-l reclamă sarcinile prezente și viitoare care-i stau în față.

Atmosfera de puternică efervescență creatoare generată de marile sărbători și evenimente politice ale acestui an, pune amprenta pe activitatea tuturor, declanșează energii și naște inițiative, în contextul avîntului general care caracterizează fiecare zi, fiecare ceas de muncă.

FĂURARII... MĂRCII „FAUR"

Pășind pe porțile unei citadele a industriei cum este uzina „23 August" din Capitală, vezi cum aici, omul și mașina sînt făuritorii noilor utilaje sau produse destinate marilor obiective ale economiei naționale. Și nu numai atît. Astăzi, marca „Faur", emblema acestui harnic colectiv, se află pe frontispiciul produselor exportate în peste 25 de țări, din patru continente!

Ca întotdeauna, cu ocazia marilor evenimente politice pe care le trăiește poporul nostru, muncitorii, inginerii și tehnicienii de la „23 August", care cu numai un an în urmă au sărbătorit semicentenarul uzinei, știu să răspundă prestigiului de care se bucură unitatea lor, răspund cu noi fapte de muncă în întrecerea socialistă. Ei s-au angajat în cinstea Conferinței Naționale a partidului și a zilei de 23 August să dea o producție suplimentară și nu numai că l-au îndeplinit, dar l-au și depășit. Aceasta înseamnă că uzina a dat mai multe motoare, mai multe locomotive, echipamente de frînă, utilaje complexe.

Dăruire în muncă, autodepășire... Iată coordonatele pe care se înscriu eforturile colectivului în aceste zile cînd, în urma adunării generale a reprezentanților salariaților, s-au stabilit liniile directoare în vederea înfăptuirii exemplare a sarcinilor de plan pe acest an, a îndeplinirii cincinalului în patru ani și șase luni.

— Angajîndu-ne plenar în activitatea practică de realizare a grandiosului program adoptat de Conferința Națională a Partidului Comunist Român, noi am hotărît ca în întrecerea socialistă să depunem toate eforturile pentru a reedita performanța de anul trecut, aceea de a obține Steagul roșu și Diploma de întreprindere fruntașă pe țară — ne spunea Eroul Muncii Socialiste, Gheorghe Buruc din secția locomotive montaj.

Ascultîndu-l pe interlocutorul nostru, aflăm că în cinstea celei de a 25-a aniversări a Republicii, colectivul de muncă al uzinei „23 August" s-a angajat să-și suplimenteze angajamentul inițial pe 1972, să realizeze cu 50 milioane lei mai mult la producția marfă fabricată și 40 milioane lei la producția marfă vîndută și încasată.

Este un angajament ferm și o hotărîre unanimă de a întîmpina măreața sărbătoare cu noi succese în muncă și, sîntem convinși, că ea va deveni realitate, cunoscîndu-i pe acești harnici făurari, proprietari și producători.

...În secția de locomotive, la „motoare", „mecanică", „forjă", „cazangerie", în oricare altă secție sau serviciu, întîlnești un panou cu angajamentul acelui colectiv, cunoști munca... la ea acasă. În ritmul sacadat al ciocanelor sau al zgomotului mașinilor prelucrătoare se aude parcă ecoul unui **„mai mult, mai repede, mai bine"**. Oamenii n-au timp de vorbă, zeci, sute, mii de repere sînt definitivate și apoi asamblate.

Pline de semnificație ne par cuvintele directorului general al uzinei, tovarășul ing. **Alexandru Roșu**, membru al C.C. al P.C.R.

— Am încheiat aceste opt luni cu un bilanț fructuos. Vom realiza și angajamentul asumat în cinstea zilei de 30 Decembrie, pentru că ne caracterizează respectarea cuvîntului dat. În actualul cincinal producția anului 1975 va fi de cca 2,45 ori mai mare cît cea din 1970, ritmul mediu anual fiind în 1971—1975 în creștere, pînă la 19,5 la sută, iar în intervalul 1973—1975 — care preia sarcina suplimentară — acest ritm va realiza, în 1975, nivelul de producție pe care l-am fi atins în 1977, ceea ce va fi posibil prin punerea în valoare a priceperii fiecăruia, prin întărirea ordinei și disciplinei în muncă. Prin continua îmbunătățire a activității noastre vom acționa ferm pentru traducerea în viață a istoricelor hotărîri ale Conferinței Naționale a partidului, pentru realizarea planului cincinal în patru ani și șase luni.

...I-am vizitat pe constructorii de mașini de la „23 August". La plecare, pe poarta uzinei, o nouă locomotivă pornea pe drumurile de fier ale patriei. Desluseam, parcă, pe ea, amprenta muncii colective și a entuziasmului făuritorilor ei.

D. DUMITRESCU

A XX-a ediție a JOCURILOR OLIMPICE DE VARA

München · 26 august - 10 septembrie 1972

Antrenorul emerit Ion Popa îl pregătește pe Gabriel Pometcu pentru ultimele trei minute de luptă în partida cu Jochen Bachfeld (R. D. Germană), meci în care reprezentantul nostru a obținut cea de a treia victorie consecutivă pe ringul de la Boxhalle

Foto: Radu CRISTESCU (Agerpres)

APLAUZE FRENETICE PENTRU SPECTACOLUL ATLETIC

- *Carol Corbu pe locul patru la triplusalt*
- *Valeria Bufanu — al doilea rezultat din serii la 100 mg*

Triplusaltul a fost una din probele de care ne-am legat multe speranțe. Valoarea lui Carol Corbu, demonstrată cu prisosință în atitea și atitea concursuri, mari și mici, ne îndreptățea să sperăm că el avea să obțină o medalie la Jocurile Olimpice. O medalie la care, în primul rînd el, a gîndit de atîta vreme și pentru care s-a pregătit cu o seriozitate exemplară. Din păcate, însă, un accident suferit la glezna piciorului sting, cu ocazia concursului calificărilor, de duminică, l-a împiedicat evident în tentativa sa. Corbu, îngrijit cu atenție de medicii delegației, a trăit o noapte... albă înaintea concursului, la startul căruia a fost, totuși, prezent chiar în condițiile amintite. Ba, mai mult chiar, a luptat din răsputeri pentru a obține un rezultat cît mai bun, pentru a se clasa cît mai în față. Dar durerile de la gleznă și incapacitatea fizică l-au privat, indiscutabil, de o medalie de bronz de care a fost, totuși, destul de aproape și care, în condițiuni normale, nu i-ar fi putut scăpa. El a sărit 16,62 m la prima încercare, apoi 16,85 m (care avea să rămînă cel mai bun rezultat al său) și 16,40 m la a treia. Calificat în finala de opt, Corbu a riscat totul. A avut un elan decis, a intrat puternic în prag, i-a mers bine primul pas, dar la al doilea, la două sărituri, i-a cedat piciorul și încercările au eșuat. La a șasea săritură a și renunțat.

Titlul olimpic a revenit, pentru a doua oară consecutiv, recordmanului european Viktor Saneev cu un rezultat de 17,35 m realizat de la prima săritură, dar poziția lui a fost serios amenințată de Drehmel, în încercarea a cincea, care a măsurat 17,31 m.

Clasamentul: 1. VIKTOR SANEEV (U.R.S.S.) **17,35 m. 2. Jörg Drehmel (R.D. Germană) 17,31 m. 3. Nelson Prudencio (Brazilia) 17,05 m, 4. Carol Corbu (România) 16,85 m, 5. John Craft (S.U.A.) 16,83 m, 6. Mansour Dia (Senegal) 16,83 m, 7. Michal Joachimowski (Polonia) 16,69 m, 8. Kristen Flögstad (Norvegia) 16,44 m.**

Cel puțin pînă la această oră, Valeri Borzov este singurul dintre atleți care au izbutit să obțină două victorii olimpice la actuala ediție a Jocurilor. El a cîștigat medalia de aur și în cursa de 200 m pe care, ca și la „sută", a dominat-o de o manieră entuziasmantă.

Clasamentul: 1. VALERI BORZOV (U.R.S.S.) **20,0 (cronometrul electronic a indicat, de fapt, 19,99 secunde), 2. Larry Black (S.U.A.) 20,19, 3. Pietro Mennea (Italia) 20,30, 4. Lawrence Burton (S.U.A.) 20,37, 5. Chuck Smith (S.U.A.) 20,55, 6. Siegfried Schenke (R.D. Germană) 20,56.**

Cîte trei alergători din Kenya și din Finlanda au fost prezenți, alături celorlalți competitori, în finala cursei de 3 000 m obstacole. Am insistat asupra acestui amănunt pentru că era de presupus că cele două grupuri vor decide tactica și, implicit, desfășurarea cursei. Dar, pînă în cele din urmă n-a fost așa deoarece trioul finlandez n-a contat în măsura așteptată, ostilitățile fiind conduse de reprezentanții Kenyei. De fapt, cea mai mare parte a distanței, pe primul loc, la trenă, s-a aflat alergătorul polo-

(Continuare în pag. a 4-a)

CAROL CORBU

Îi vrem mai ambițioși ca oricînd!

ROMÂNIA MÜNCHEN'72

Cît de multiple și diverse sînt aceste secvențe care se succed uimitor de rapid în aria restrînsă a parcului olimpic, de unde zboară pe aripi nevăzute spre toate colțurile lumii. Cît de palpitant se petrece totul atunci cînd urmărești măreția omului, întruchipată de aceste tinere și tineri competitori olimpici, însetați de recorduri mondiale. Mai repede, mai sus, mai puternic!

Parcă, din tot ceea ce se petrece aici, cursele de viteză, în apă și pe pămîntul acoperit de covorul roșu al rekortanului, sînt cele mai impresionante, iar cîștigătorii lor sînt preferații tuturor. Mark Spitz în apă și Valeri Borzov pe pămînt. Iată pe cei mai populari campioni olimpici, acum după ce Valeri a învins, în mod strălucit, și în cursa de 200 de metri devenind dublu campion olimpic, Valeri Borzov, ca și Spitz cel cu salba de medalii de aur la git, au dat senzația că s-au „plimbat" în această Olimpiadă, pînă într-atît a impresionat ușurința cu care ei au învins în probele de viteză. Numele lor intră acum în legenda sportivă alături de marii Nurmi, Weissmüller, Owens și Schollander.

A fost o zi însorită pe stadionul Olimpic, cu această mulțime de oameni nesătulă de spectacol sportiv. Debutul l-a făcut alergătoarea Valeria Bufanu, a cărei cursă de calificare a fost excelentă, participarea ei în finala de 100 m garduri fiind aproape o certitudine. A intervenit apoi pauza, în așteptarea celei de a doua reuniuni atletice a zilei și a lui Carol Corbu, cu o speranță de a-l vedea pe podium. N-am avut această satisfacție pentru că trei săritori, cu mai bune performanțe decît ale lui Corbu, e vorba de Saneev, de Drehmel și de Prudencio, au sărit pe măsura valorii lor și au ocupat primele trei locuri, în ordinea numelor, cu 17,35 m, 17,31 m și respectiv 17,05 m, în timp ce Corbu nu a ajuns la recordul său național (17,12 m) care ar fi însemnat medalia de bronz. Rămînînd la 16,85 m, a ocupat locul al IV-lea într-o ordine firească, dacă ținem seama de palmaresul rivalilor lui, dar și de accidentarea intervenită în concurs. În această situație, Corbu a adăugat trei puncte în clasamentul neoficial pe puncte, reprezentativ, dar nu mai puțin spectaculos decît acela al medaliilor.

În fața noastră se desfășoară spectacolul, am putea spune dramatic, al săriturii în înălțime femei. De pe tabelul luminos cu 7 nume al finalei finale lipsește acela al Corneliei Popescu, atleta noastră care, în mod firesc, ar fi trebuit la această oră să se bată, datorită talentului și tinereții ei, cu Gusenbauer și Blagoeva și vest-germana Meybarth. Nu ne-am făcut iluzii pentru că ultimele-i sărituri dinaintea Olimpiadei erau departe de posibilitățile ei și de cifrele concursului ca urmare a tratării cu ușurință a pregătirii olimpice. Dacă, în cazul lui Corbu, a fost vorba de o anumită limită, de palmaresul adversarilor și de accidentarea lui, în mod normal la săritura în înălțime numele Corneliei Popescu ar fi trebuit să fie acum alături de acelea ale primelor săritoare din lume.

Luni a fost o zi cu mai puține angajări românești, în care scrimerii au fost mai aproape de podium decît Carol Corbu. Ei au ratat de foarte puțin locul al doilea, apoi și pe al treilea, care le-ar fi adus multe aprecieri favorabile, deoarece o eventuală medalie ar fi însemnat mai mult decît au pretins ei înaintea Olimpiadei.

De marți încep să se accelereze concursurile la care sportivii români pot pretinde mai mult decît pînă acum. Intră în întrecere luptătorii la greco-romane, caiaciștii și canoiștii, floretistele (1 echipe), iar handbaliștii susțin turneul semifinal (meciul cu Ungaria), în timp ce Argentina Menis a luat primul contact cu satul olimpic, cu stadionul, cu cercul de aruncări, în antrenamente.

Este adevărat că aici totul este deosebit de greu în această înclestare cu cele mai puternice forțe sportive ale lumii, cu care nici deținătorii de recorduri mondiale nu sînt scutiți de mari neplăceri. Este însă timpul, ca cel puțin acum, în finalul Olimpiadei, sportivii noștri să fie mai ambițioși ca niciodată!

Aurel NEAGU

München, 4 septembrie

După partida de fotbal cu Austria și înaintea celei cu Finlanda

SÎNT ÎNCĂ MULTE DE INDREPTAT ÎN JOCUL ECHIPEI NOASTRE NAȚIONALE

Faza ratării lui Dobrin, în primele minute ale jocului România — Austria

Foto: Paul ROMOȘAN

În condițiile marelui interes manifestat de iubitorii sportului pentru Jocurile Olimpice, meciul internațional de fotbal de la Craiova, dintre reprezentativele României și Austriei — care avea, de altfel, și un caracter amical — a trecut, oarecum, pe un plan secundar. Aceasta nu a redus însă din importanța lui pentru ambele echipe, dar mai ales pentru echipa țării noastre, care — inaugurînd prin el propria stagiune autumnală — l-a considerat un test deosebit de util în perspectiva apropiatului debut în preliminariile campionatului mondial din 1974.

Aflată la început de sezon, naționala noastră nu se putea prezenta duminică — obiectiv privind lucrurile — în cea mai bună formă, la cel mai ridicat nivel de comportare. Dar, spre dezamăgirea aproape generală a celor ce au urmărit-o în confruntarea de la Craiova, **ea nu a reușit să răspundă nici măcar unor pretenții modeste.** Afirmația noastră vizează mai puțin rezultatul de egalitate consemnat — deși victoria era nu numai de dorit, dar și de așteptat — ci mai mult **evoluția de ansamblu a echipei.** Am asistat, o spunem fără exagerare, la unul dintre cele mai slabe jocuri ale formației reprezentative din ultimii ani, care — mai presus de insatisfacția de a nu fi dus la succes asupra unui adversar aflat, pare-se, în progres, dar care nu constituie, totuși, o mare forță în soccerul european — ne produce o legitimă neliniște înaintea apropiatei partide oficiale de la Helsinki.

Duminică, echipa noastră s-a arătat lipsită de o bună parte din calitățile și atributele cu care ne obișnuise și care au ajutat-o să urce pe trepte prestigioase ale ierarhiei continentale și mondiale.

Ni s-a părut evident că fotbaliștii români au abordat meciul de la Craiova cu oarecare superficialitate, convinși că victoria nu le poate scăpa, și — cum se întîmplă adeseori în asemenea situații — deznodămîntul nu a fost cel sperat. Dar

Constantin FIRANESCU

(Continuare în pag. a 3-a)

Astăzi în Parcul Copilului

PREMIERĂ RUGBYSTICĂ ÎN ROMÂNIA

S-ar putea spune că astăzi rugbyul românesc trăiește o sărbătoare. Reprezentanții acestui sport bărbătesc din țara noastră se vor întîlni, în cadrul a două meciuri amicale, cu mesageri ai rugbyului american. Evenimentul are o notă de inedit prin aceea că referindu-ne la oaspeții noștri, avem plăcerea să consemnăm că ei sînt primii rugbyști americani sosiți în România. Formația care ne vizitează țara — jucînd astăzi la București iar joi la Timișoara — se numește BAY AREA TOURING SIDE și este din San Francisco (California). De fapt clubul amintit a deplasat în Europa 35 de rugbyști din care a alcătuit două formații cu care a evoluat înainte de a veni la noi în Anglia, Franța și Italia. Turneul echipei americane începe azi pe stadionul din Parcul Copilului unde meciurile se vor desfășura după următorul program: **ora 15 — Grivița Roșie** întîlnește **formația secundă** a oaspeților, iar la **ora 16.30 — formația primă** a rugbyștilor americani evoluează în compania **Sportului Studențesc.**

REPREZENTATIVA ROMÂNIEI ÎNTÎLNEȘTE ASTĂZI FORMAȚIA UNGARIEI ÎN TURNEUL DE HANDBAL

- DEPARTAJAREA PRIMELOR CLASATE ÎN SERIA A — PRIN TRAGERE LA SORȚI! • CALIFICAREA ECHIPEI R. F. A GERMANIEI A DEPINS DE 4 GOLURI
- AZI ÎNCEP MECIURILE DIN GRUPELE SEMIFINALE

Duminică seara, cînd la München s-a consemnat încheierea primei săptămîni de dispute olimpice, s-au terminat și partidele preliminare ale acestui atît de agitat turneu de handbal. Această primă etapă a competiției s-a consumat fără să producă victime printre favoriți, nu înainte însă de a da, totuși, emoții, mai mari sau mai mici, unora dintre ei. De pildă, lupta din seria A a stîrnit un interes major, calificarea fiind decisă abia după consumarea ultimelor partide (ceea ce n-a fost cazul în grupele B și D), iar departajarea primelor clasate făcîndu-se

(Continuare în pag. a 2-a)

Reintors în satul olimpic după partida cîștigată de echipa noastră în fața selecționatei R. F. a Germaniei, maestrul emerit al sportului Gh. Gruia, autorul a 7 goluri în acest meci, este felicitat de proaspătul medaliat olimpic, trăgătorul Nicolae Rotaru

Foto: Radu CRISTESCU — Agerpres

LA TRUSTUL DE CONSTRUCȚII INDUSTRIALE CLUJ

SPORTUL ÎN ÎNTREPRINDERI FRUNTAȘE

Întreprindere fruntașă pe ramură în ultimii trei ani consecutiv, Trustul de construcții industriale din Cluj a obținut, în anul 1971, locul II în întrecerea pe țară a întreprinderilor aparținînd de Ministerul Construcțiilor industriale, fiind întrecută doar de uriașul șantier al uzinei de lumină de la porțile de Fier. Pînă nu de mult, întreprinderea clujeană nu avea nici un fel de veleități în privința sportului de performanță. Este adevărat, aici, sportul de masă avea o tradiție de cîțiva ani, bine stabilită prin meciurile de fotbal, foarte ambițioase, dintre **„fierari"** și **„uzinari"** sau **„lăcătuși"** și **„tehnicieni"**, partide care și astăzi se desfășoară, regulat, cu aceeași pasiune și dorință de victorie în întîlnirile cu colegii de întreprindere.

Aceste meciuri viu disputate au adus însă cu ele ideea creării unei echipe de performanță. Ea s-a înființat în 1969, fiind înscrisă în campionatul municipal Cluj, pe care l-a cîștigat după un an de zile în campionatul județean în care a fost promovată, echipa trustului clujean a reușit, anul trecut, o frumoasă ascensiune, ea cîștigînd — la mare luptă cu echipele Libertatea Cluj și Cimentul Turda — pînă la urmă titlul de campioană județeană.

Din echipă — al cărui antrenor este fostul jucător al lui „U", **Vasile Costin**, astăzi șeful serviciului administrativ — fac parte oameni cu care trustul clujean se poate mîndri, atît pentru rezultatele pe care le obțin pe terenul de sport, cît și pentru munca lor conștiincioasă la locul de producție, asemenea lăcătușilor **V. Sălăjan, R. Vlad, Gh. Alban, I. Ștefan,** tehnicianului **M. Vereș,** maistrului **L. Păcuraru** sau economistului **N. Indoleanu.** Mai fac parte și cîțiva studenți, ca **D. Mureșan, Elekeș** și **Bukeși,** pentru că între tînăra echipă a trustului și clubul „Universitarilor" clujeni există o înțelegere în ceea ce privește creșterea și rodarea unor tineri de care „U" poate avea nevoie mai tîrziu.

Cine spune însă echipă și activitate sportivă de masă, spune și teren și bază sportivă proprie.. Acest lucru l-au înțeles foarte bine tovarășii de la Trustul industrial de construcții din Cluj, și în special directorul general **M. Popovici,** ing. **P. Pîrvulescu** (președintele asociației sportive), **V. Podoabă,** ambii directori tehnici, **Ol. Popa,** director economic, **G. Valkay,** președintele sindicatului, **O. Buzgău,** contabil șef, **Ov. Cimpeanu** (fratele „U"-istului Remus Cîmpeanu), inspector social, și alții.

Și astfel s-a luat hotărîrea construirii — cu mijloace proprii —

Dumitru GRAUR

(Continuare în pag. a 2-a)